

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft przeciwko Xceed Holding Ltd.

(Sprawa C-121/13)

(2013/C 164/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft

Strona pozwana: Xceed Holding Ltd.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Jakie skutki procesowe zachodzą w przypadku, gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 marca 2013 r. przez BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

(Sprawa C-126/13 P)

(2013/C 164/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Druża strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11 w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że Pierwsza Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, wydając decyzję z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2009-1);
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2009-1) w zakresie częściowego odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego ecoDoor na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009;
- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie T-625/11, na mocy którego Sąd oddalił skargę BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 22 września 2011 r. (sprawa R 340/2011-1), którą odrzucono częściowo zgłoszenie znaku towarowego ecoDoor na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009.

Wnosząca odwołanie opiera je na następujących zarzutach:

Powołuje się ona na naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ znak towarowy ecoDoor — który w ogóle nie stanowi opisu towarów objętych odrzuceniem zgłoszenia przez OHIM, a co najwyżej opisuje część tych towarów — może zostać uznany za opisowy dla rozpatrywanych towarów wyłącznie wówczas, gdy ta konkretna część jest na tyle istotna dla danego towaru, że odbiorcy postrzegają daną część na równi z samym towarem. Ma to miejsce jedynie wtedy, gdy dana część całkowicie wypełnia w odczuciu odbiorców podstawową funkcję danego towaru. Nie odnosi

się to jednak do drzwi jako części towarów objętych zgłoszeniem, a zatem nie występuje tu podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 18 marca 2013 r. — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV przeciwko ILME GmbH

(Sprawa C-132/13)

(2013/C 164/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Strona pozwana: ILME GmbH

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 1, 8 i 10 oraz załączniki II, IV i III do dyrektywy 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (¹) należy interpretować w ten sposób, że osłony **jako części składowe** wielobiegunowych złączy wtykowych przeznaczonych do użytku przemysłowego **nie** muszą być opatrzone oznakowaniem CE?”

(¹) Dz.U. L 374, s.10

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) (w dniu 28 marca 2013 r. — Hamidullah Rajaby przeciwko Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-158/13)

(2013/C 164/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hamidullah Rajaby

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach niniejszego sporu, w którym wydaje się zachodzić oczywiste naruszenie prawa Unii, które będzie wywoływało skutki na przyszłość i w którym to sporze na etapie postępowania administracyjnego strony tego postępowania przedstawiły swoje stanowiska w przedmiocie zastosowania art. 14 rozporządzenia nr 343/2003 (¹), lecz nie powróciły do tej kwestii na etapie postępowania przed sądem i skarżący nie powołał się na nią wyraźnie przed sądem, z prawem Unii niezgodne jest, aby sąd nie wziął tej spornej kwestii pod uwagę z powodu zakazu badania z urzędu?
- 2) Czy zależność w rozumieniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003 zachodzi już to w okolicznościach niniejszego sporu, to znaczy gdy członkiem rodziny jest pochodząca z Afganistanu młoda kobieta, niemająca żadnego wykształcenia, której towarzyszy dwoje pozostających na jej utrzymaniu dzieci, będących w chwili obecnej w wieku 5 i pół lat oraz 3 lat, w kwestii utrzymania i wychowania których nie może ona zwrócić się od nikogo innego aniżeli do skarżącego, będącego jej mężem oraz ojcem dzieci, gdy ponadto jej wniosek o udzielenie azylu został oddalony przez pozwanego, ponieważ przedstawiony przez nią opis sytuacji został uznany za całkowicie niewiarygodny, podczas gdy opis ten może znaleźć potwierdzenie w wyjaśnieniach przedstawionych przez skarżącego oraz w przedstawionych przez niego dokumentach (kopiach dokumentów)?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Melun (Francja) w dniu 3 kwietnia 2013 r. — Sophie Mukarubega przeciwko Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Sprawa C-166/13)

(2013/C 164/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Melun

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sophie Mukarubega

Strona pozwana: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis